

نقش بکارگیری الگوهای بومی در برقرار کردن پایداری اجتماعی

* ۱- افسانه زنوزی، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی مازیار رویان، مازندران

afsan.z.68@gmail.com

۲- حمیدرضا دلفانیان، دانشجوی دکترا، دانشگاه آزاد نور، واحد سمنان

hr.architect@gmail.com

۳- بهاره اسماعیلی، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی مازیار رویان، مازندران

*نویسنده مسئول

چکیده

در عصر جدید با توجه به پیشرفت تکنولوژی و فنون جدید در عرصه‌های مختلف می‌توان فهمید که توسعه تبدیل به موضوع مهمی شده است. چه در سیاست‌گذاری‌ها و طرح‌های قانونی و چه در علوم و فنون حرفه‌ای به خصوص در حیطه محیط زیست و فرهنگ. در این باب پایداری اجتماعی در تحقق اهداف بسیار حائز اهمیت است. که تصمیم دولت‌ها بیشترین تأثیر را در گسترش ابعاد کالبدی و اجتماعی شهرها و بناها داشته است. در مقیاس معماری طراحی به گونه‌ای انجام می‌شود که بتواند ارتباط انسان را با محیط مصنوع برای مدت طولانی زنده و پایدار کند. در این مقاله می‌خوانیم که چگونه ارتباط فضاهای شهری و بناها با محیط زیست می‌تواند بر پایداری آن تأثیرگذار باشد. از طرفی طبق مطالعات معماری و طراحی بومی به این نتیجه می‌رسیم که مولفه‌های بومی بودن و سازگاری با اقلیم محل نیز تا چه اندازه با محیط اطراف خود مأنوس است و این مؤلفه‌ها شبیه به مولفه‌های طراحی پایدار می‌باشد.

در نتیجه با دریافت الگوهای طراحی بومی می‌توان به اصول پایدار شدن زیستگاه‌مان تا حدی نزدیک شد. با درک بهتر این الگوها و استفاده از آن می‌توان به پایداری اجتماعی دست یافت.

در واقع پایداری اجتماعی همان زندگی سالم و هماهنگ با محیط و طبیعت است که در آن بقا و حیات جامعه، همگام با حفظ کیفیت محیطی و مرتبط

نظام‌های اقتصادی به منظور دستیابی به بالاترین سطح رضایت از زندگی مورد
نظر باشد. (جاودان، ۱۳۸۶)

واژگان کلیدی: پایداری در معماری، پایداری اجتماعی، الگوهای معماری،
الگوهای پایداری، بومی‌گرایی معماری بومی، شهرسازی بومی